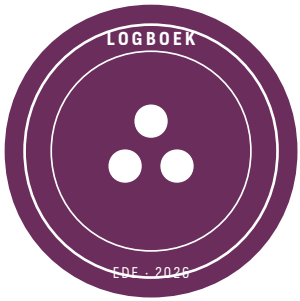
WARIES MISDAADREEKS · Nº 087

Middelpunt in Ede

De zaak van de kraak zonder buit

Het logboek van privédetective Fenna Rozendaal
met alle bijlagen, werkbladen en een verzegelde oplossing

UITGEVERIJ WARIES

Inhoud

Over dit logboek 4
Hoe u dit boek leest 5
Wie is wie 6

HET LOGBOEK

Dag 1 · vrijdag 11 september 7
Dag 2 · zaterdag 12 september 16
Dag 3 · zondag 13 september 23
Dag 4 · maandag 14 september 27
Dag 5 · dinsdag 15 september 32
Dag 6 · woensdag 16 september 36
Dag 7 · donderdag 17 september 43
Dag 8 · vrijdag 18 september 48
Dag 9 · zaterdag 19 september 55
Dag 10 · zondag 20 september 59
Dag 11 · maandag 21 september 61
Dag 12 · dinsdag 22 september 66

NA HET LOGBOEK

Aan de lezer 69
Werkbladen 70
Antwoordformulier 73
Hulp in drie trappen 74
Verzegeld 77
De ontknoping 78
Wat er daarna gebeurde 85

Over dit logboek

Voor de lezer van deze Kopie,

Ik houd bij elke opdracht een logboek bij. Niet omdat ik van papier houd (ik heb een hekel aan papier), maar omdat een opdrachtgever die zijn rekening ziet, wil weten wat hij heeft gekocht. Elke regel begint dus met een tijd en een plek. Onder elke dag staan mijn declarabele uren en kilometers. Wat ik niet kan declareren, schrijf ik soms toch op. Dat zijn meestal de beste regels.

Wat u hieronder leest, is het logboek van opdracht 2026-031 zoals het er op dinsdagavond 22 september bij lag, met de bijlagen die ik in die twaalf dagen heb verzameld, genummerd in de volgorde waarin ze bij mij binnenkwamen. Ik heb niets weggestreept en niets achteraf verbeterd. Waar ik me vergiste, staat de vergissing er nog. Waar iemand tegen me loog, staat de leugen er ook nog, net zo netjes opgeschreven als de waarheid. Dat hoort zo. Een logboek dat achteraf gelijk krijgt, is een roman.

Op woensdag 23 september om tien uur zat ik met zes mensen in een studeerkamer in Lunteren. Voordat u leest wat daar gebeurde, wil ik dat u hetzelfde probeert als ik. Achter in dit boek vindt u vragen, werkbladen, een antwoordformulier en hulp in drie trappen, op zijn kop gedrukt zodat u niet per ongeluk te veel ziet. Daarna volgt een verzegeld deel.

Eén waarschuwing vooraf, die ik ook mezelf had moeten geven: een kluis waar niets uit is verdwenen, bestaat niet. Er verdwijnt altijd iets. Soms is het alleen een gewoonte.

Fenna Rozendaal

Rozendaal Onderzoek · Ede · sinds 2017 · vergunning particulier onderzoeksbureau

Hoe u dit boek leest

Dit is geen roman, maar ook geen puzzelboek. Het is een werkdossier, en het leest het prettigst als u het behandelt zoals ik het bijhield: van voor naar achter, met een potlood erbij.

16.30 Lunteren	Elke aantekening begint met een tijd en een plek. De tijden zijn mijn tijden: ze vertellen wanneer ik iets hoorde of zag, niet wanneer het gebeurde.
BIJLAGE 01	Documenten die ik kreeg, vond, overtypte of natekende. Genummerd in de volgorde waarin ze bij mij binnenkwamen. Wat erin staat, is wat erin stond, ook als het niet klopt.
Declarabel: 2,0 uur	Onder elke dag mijn uren en kilometers. Die zeggen niets over de zaak. Ze zeggen wel iets over wat de moeite waard was.

Getuigen in dit logboek zeggen wat ze zeggen. Sommigen liegen. Sommigen vergissen zich. Sommigen zwijgen. Ik heb geprobeerd alles even nauwkeurig op te schrijven, ook wat ik toen niet belangrijk vond. Dat is het enige voordeel dat u op mij hebt: u weet dat er een antwoord is, en dat het in deze bladzijden staat.

Achter in het boek vindt u de vragen die ik mezelf op de laatste avond stelde, werkbladen, een antwoordformulier, hulp in drie trappen en een verzegeld deel met de ontknoping. Paginaverwijzingen in de ontknoping wijzen naar de precieze plek waar een feit voor het eerst opduikt.

Wie is wie

Zoals ik ze op de eerste dag in mijn logboek zette. Leeftijden zoals opgegeven.

Jurriaan Bosveld (79)
Opdrachtgever. Weduwnaar, woont alleen in Villa Middenhof in Lunteren. Richtte Bosveld Meetinstrumenten op en verkocht het bedrijf in 2019. Loopt elke ochtend naar het middelpunt van Nederland, met stok sinds zijn heupoperatie.

Marleen Lamers-Bosveld (51)
Zijn dochter. Verzorgende in nachtdienst bij zorgcentrum Het Wiede Veld in Ede. Woont in Bennekom.

Steven Lamers (53)
Haar man. Fijnmechanicus, werkte tot de verkoop in de instrumentmakerij van zijn schoonvader. Heeft nu een reparatiewinkel in Bennekom.

Thijs Lamers (22)
Hun zoon. Student bosbouw en natuurbeheer in Wageningen. Woonde deze zomer zeven weken bij zijn opa om te helpen na de operatie.

Gerdien Hazeleger (63)
Huishoudster, maandag-, woensdag- en vrijdagochtend. Werkt al negentien jaar voor de familie. Woont in Lunteren.

Odile Zwanenburg (58)
Zelfstandig taxateur van uurwerken, instrumenten en sieraden, Otterlo. Taxeerde in 2024 de inhoud van de kluis voor de verzekering.

Ruben Kortekaas (39)
Monteur bij VeiligVallei BV in Veenendaal, de leverancier van de kluis. Deed op 8 september het jaarlijkse onderhoud.

Petra Pekelharing
Brigadier, politie Basisteam Vallei-Midden. Nam de melding op.

Fenna Rozendaal (48)
Ik. Twaalf jaar fraudeonderzoeker bij een verzekeraar, daarna voor mezelf begonnen. Fietst liever dan ze rijdt, maar rijdt vaker dan ze fietst.

Dag 1

vrijdag 11 september 2026

15.02 Ede, kantoor

Telefoon. Een heldere oude stem, die zich voorstelt met voor- en achternaam en daarna zijn adres oplepelt alsof ik een formulier ben. Jurriaan Bosveld, Wildbaan 7, Lunteren. Vannacht is iemand in zijn kluis geweest. Er is niets weg. De politie is geweest, vriendelijk, en heeft gezegd dat er zonder schade en zonder buit weinig te rechercheren valt. Hij wil weten wie het was. „En waarom, mevrouw Rozendaal. Vooral waarom."

Ik zeg dat ik om half vijf kan. Hij zegt dat hij om half vijf thee heeft. Dat komt goed uit.

16.30 Lunteren, Villa Middenhof

Villa Middenhof ligt aan het eind van de Wildbaan, waar het asfalt overgaat in zand en het Lunterse bos begint. Witte gevel, groene luiken, een rieten kap die nodig moet worden geborsteld. Achter het huis loopt een pad het bos in. „Tien minuten naar het middelpunt van Nederland," zegt Bosveld bij de deur, „acht als je jong bent. Ik doe er nu twaalf over." Hij loopt met een stok sinds zijn nieuwe heup van juli en gebruikt hem vooral om dingen aan te wijzen.

Thee in de studeerkamer. Een vierkante kamer aan de achterkant, eiken lambrisering, een bureau met een groene vilten onderlegger, een bureaulamp met een koperen kap. In de hoek, ingebouwd in de muur achter een kastdeur die openstaat, een grijze kluis van VeiligVallei met een toetsenpaneel en een klein schermpje. Aan de wand naast het raam een koperen plaquette op een eiken plankje: *Jurriaan & Anna ·*

12-5-1972 · 12-5-1997. „Vijfentwintig jaar," zegt hij als hij me zien kijken. „Dat plankje kregen we van de kinderen. Voor de vijftig zouden ze een nieuw laten maken. Een half jaar ervoor was ze weg." Anna Bosveld overleed in november 2021. Hij zegt het zonder te slikken; dat heeft hij geoefend.

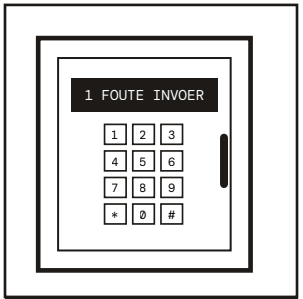
Wat er gebeurde, in zijn woorden. Gisteravond, donderdag, ging hij om half elf naar bed. Hij nam zijn slaaptablet, „die ik van de dokter mag sinds de operatie, één, nooit twee", en sliep tot twintig voor acht. Toen hij beneden kwam, brandde in de studeerkamer de bureaulamp. „Ik doe die lamp nooit aan. Ik doe het grote licht aan. Die lamp is van Anna." Op het schermpje van de kluis stond *1 FOUTE INVOER*. Hij heeft de kluis zelf opengemaakt. Alles lag er. Hij heeft om vijf over acht de politie gebeld.

Ik vraag naar de deuren. De voordeur zat op het nachtslot met de ketting erop, zoals hij hem had achtergelaten. De achterdeur, in de bijkeuken, zat dicht, maar niet op slot. „Alleen in de klink. En ik draai hem elke avond twee keer om. Elke avond, al vijftig jaar. Anna lachte erom." Geen braaksporen, zegt de politie, en Bosveld zegt het hen na, met een zekere trots, alsof zijn huis een examen heeft gehaald.

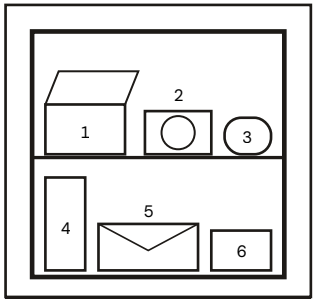
Wie heeft een sleutel? Hij telt op zijn vingers. Hijzelf. Gerdien Hazeleger, de huishoudster. Zijn dochter Marleen. En de reservesleutel aan de haak in de bijkeuken, „voor als ik mezelf buitensluit, wat ik twee keer heb gedaan, allebei de keren in mijn ochtendjas." Die sleutel hing er vanochtend. Hij heeft gekeken.

Wie kent de code? Hier wordt hij voorzichtig. „Niemand. Ik heb hem in augustus veranderd." Waarom? „Omdat het tijd werd." Ik laat het even liggen.

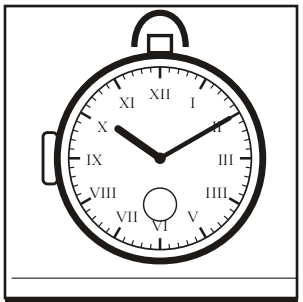
BIJLAGE 01 Mijn foto's van de kluis, vr 11-09, als schets overgenomen

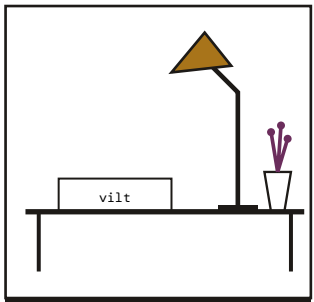
F1 kluisdeur, 17.02

F2 kluis open, 17.05

F3 etui bovenplank, 17.06

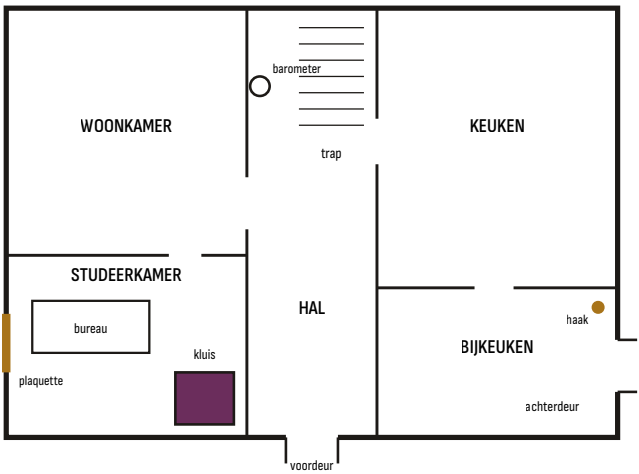

F4 bureau, 17.15

F1 kluisdeur met display · F2 inhoud: 1 sieradenkistje, 2 etui met zakhorloge, 3 koker tientjes, 4 ordner, 5 enveloppen, 6 blikken doosje · F3 het horloge in het etui · F4 bureau met lamp en vaasje. Mijn telefoon maakt slechte foto's bij lamplicht; ik teken ze na voor het dossier.

Daarna maak ik, zoals ik bij elke kluis doe, een eigen lijstje van wat ik zie, zonder het rapport erbij en zonder dat de eigenaar me voorzegt (bijlage 2). Wat je zelf opschrijft, kun je later niet meer wegredeneren.

BIJLAGE 03 Villa Middenhof, begane grond (schets)

Niet op schaal. Kluis in de muur van de studeerkamer, achter een kastdeur. Plaquette aan de wand bij het raam. Barometer in de hal aan de muur van de studeerkamer. Reservesleutel aan de haak in de bijkeuken.

17.50 Lunteren, keuken

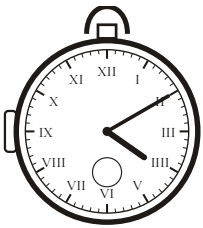
Op het aanrecht ligt een kopie van het proces-verbaal van de melding, die de brigadier voor hem heeft achtergelaten. Ik mag hem meenemen (bijlage 4). En een uitdraai van het geheugen van de kluis, die de brigadier met een kabeltje en een tablet heeft gemaakt. Bosveld heeft er een foto van gemaakt met zijn telefoon en die stuurt hij me, na tien minuten zoeken naar de knop (bijlage 5).

Op het bureau staat een klein glazen vaasje met een takje bloeiende heide, paars. Ik vraag ernaar. „Gerdien," zegt hij. „Die neemt in september altijd heide mee uit haar tuin. Ze zegt dat het huis anders ruikt naar oude man." Hij lacht als hij dat zegt; het is duidelijk niet de eerste keer dat ze het heeft gezegd.

INHOUD KLUIS STUDEERKAMER

nr.	omschrijving	gewicht	waarde
K1	Damesring, geelgoud 14 kt, diamant solitair ca. 0,8 ct, briljant geslepen	4,1 g	€ 6.500
K2	Parelsnoer, gekweekte Akoya-parels 7–7,5 mm, 52 cm, gouden slot	38,6 g	€ 2.400
K3	Broche, geelgoud 14 kt, granaten, ca. 1900	11,2 g	€ 900
K4	20 gouden tientjes, Wilhelmina, diverse jaartallen, in koker	134,6 g	€ 9.800
K5	Zakhorloge, zie blad 4	142 g	€ 160.000

BLAD 4 · K5 ZAKHORLOGE

stand bij opname

Savonnette (jagerskast met springdeksel), geelgoud 18 kt, kast Ø 52 mm. Binnendeksel gegraveerd *J.B. 1931*. Emaille wijzerplaat, Romeinse cijfers, kleine secondeplaat. Uurwerk 19‴ (ca. 43 mm), handopwind, uurwerknummer 41207, met **minutenrepetitie**, bediend via schuif in de kastrand, slaat uren, kwartieren en minuten op twee gongen.

Staat: kast goed, lichte gebruikssporen. Het gaande werk staat stil op 4.10; de veer van het gaande werk is gebroken. Niet opwinden. Het slagwerk is los van het gaande werk opgewonden en functioneert: bij bediening slaat het de getoonde tijd. Gewogen met kast en glas: 142 g.

Waardering: de waarde zit vrijwel geheel in het uurwerk. Smeltwaarde kast circa € 6.000. Bij verlies van het werk zou herstel niet mogelijk zijn: van dit kaliber zijn er weinig bekend.

O.A. Zwanenburg · beëdigd taxateur · blad 3–4 van 9